

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЦЕНТР СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

(матеріали III Міжнародної науково-методичної конференції)

27-28 лютого 2020 р.

ОДЕСА ОНЕУ 2020

ВИДИ КОМУНІКАТИВНИХ ПОМИЛОК ТА ПРИЙОМИ ЇХ КОРЕКЦІЇ ПРИ НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Помилки в студентських усних відповідях і письмових роботах – негативний, але невід’ємний елемент процесу навчання будь-якої дисципліни. Особливо це стосується оволодіння іноземною мовою, оскільки в цьому випадку йдеться не тільки про засвоєння нових знань, а й про необхідність кодувати ці знання в іншій мовній системі.

При комунікативно-направленому навчанні мовні помилки оцінюються диференційовано в залежності від впливу на розуміння мови як комунікативно значущі і комунікативно незначущі помилки. Комунікативно значущі помилки перешкоджають розумінню сенсу висловлювання, тобто роблять складним або неможливим продовження комунікації з деяких причин, до яких належать: порушення координації і узгодження, порушення в управлінні формою слова, порушення у порядку розташування частин речення, вживання слова без урахування його семантики, порушення ритмико-інтонаційної структури висловлювання і т.ін. Комунікативно незначущі помилки найчастіше є відступом від тих чи інших норм, що вивчаються, але не перешкоджають розумінню сенсу висловлювання в цілому [2, с. 160].

Існує безліч прийомів виправлення помилок. Їх вибір залежить від природи помилки, виду роботи, а також від обраного викладачем методу навчання. Можна виділити шість основних типів:

1. Пряме виправлення, коли викладач безпосередньо вказує на зроблену помилку, пояснює, в чому вона полягає, дає правильний варіант відповіді.
2. Перифраз у виправленому вигляді, переробка, промова невірною висловлювання учня викладачем вже без помилки, але без будь-яких пояснень.

3. Прохання про пояснення, коли викладач показує, що не зрозумів вислів учня. Так зазвичай виражається нерозуміння висловлювання і в реальній комунікації.

4. Використання термінології: викладач називає граматичну категорію, що вжито помилково, але сам не пропонує правильної форми.

5. Стимулювання мисленнєвого процесу, спонукання до виправлення і подальший «витяг» правильної форми. Наприклад, викладач повторює висловлювання учня до місця, де була зроблена помилка.

6. Повторення неправильного висловлювання учня викладачем з обов'язковим вербальним акцентом в тій частині, де зроблено помилку [1].

При комунікативному методі навчання втручання викладача в мову учнів відбувається лише у виняткових випадках, оскільки метою навчання тут визнається здатність і готовність брати участь у комунікації, а мовній правильності відводиться підпорядкована роль. Виправлення допускаються, але вони не повинні перешкоджати вільному спілкуванню.

Шляхи з третього по шостий можна вважати найбільш ефективними, оскільки, коли виправлення робиться самим учнем, це активізує власні ресурси і тим самим закріплює правильне вживання мовного явища.

Таким чином, можна відзначити позитивний аспект такого негативного явища, як студентські помилки. Помилка – показник не тільки недоліків в знаннях студентів, а й їх реального прогресу у вивченні мови, коли відбувається перехід від простих моделей до складніших. Під час правильної організації корекція помилок може розвинути в студентів дбайливе ставлення до мови, стимулювати їх до самостійного виявлення та виправлення допущених помилок, а також до запобігання можливих недоліків.

Список використаних джерел:

1. Архарова М.Г. Исправление ошибок в процессе преподавания иностранного языка: теория и практика. Просвещение. Иностранные языки: Интернет-издание для учителя. 2014. №1. с. 27-47. URL: <http://iyazyki.ru/2014/01/correction-mistakes/>.
2. Балыхина Т.М. Методика преподавания русского языка как неродного, нового: Учебное пособие. М.: Издательство РУДН, 2007. 185 с.